

[Erling Jensen.]

måtte have om uddannelsesstandarden, bl. a. i det centrale uddannelsesråd, vi nu har, og som måtte kunne afgive en vurdering heraf.

Jeg skal endnu en gang konkludere, at vi er overordentlig interesserede i en hurtig gennemførelse af disse lovforslag, som har vores kraftige tilslutning.

Tillisch (FP):

Jeg skal tillade mig af de to lovforslag at tage det, der vedrører uddannelsen, først. De kommentarer, jeg måtte have til det, er relativt få. Vi må naturligvis være tilhængere af, at søens folk får mulighed for at få så god en uddannelse som overhovedet muligt. Vi finder det også rimeligt, at den uddannelse, der tilbydes søens folk, er på linje med den uddannelse, som tilbydes på landjorden.

Det, der er tale om her i dette lovforslag, er jo at opdele uddannelsen til søs i en erhvervsfaglig grunduddannelse, i en praksis og i et afslutningskursus. Det siges, som det jo er skik og brug, i forbindelse med dette lovforslag, at lovforslaget ikke skønnes at ville medføre yderligere udgifter for statskassen. Det er vel for så vidt også rigtigt i det omfang, afslutningskurset foreløbig kun er tænkt som en mulighed. Det er en fortsættelse, som det udtrykkes i bemærkningerne, af den forsøgsvirksomhed, man har praktiseret indtil nu. Det er altså fortsat kun et tilbud.

Men i og med, at man går ind for dette afslutningskursus, har man altså institueret afslutningskurset som et begreb. Man må altså kunne se i øjnene, at det en skønne dag fremtræder som et obligatorisk afslutningskursus, og det er vor opfattelse, at det da vil indebære ganske betydelige engangsinvesteringer på beløb, så vidt vi har kunnet se, på op imod 100 mill. kr., hvortil yderligere kommer driftsudgifter. Vi er altså noget betænkelige ved dette og vil gerne tage dette spørgsmål op under behandlingen i udvalget.

Under behandlingen i udvalget vil vi også gerne, i overensstemmelse med fremskridts-

partiets hele indstilling til finansieringen af de erhvervsfaglige uddannelser, tage spørgsmålet om finansieringen i det hele af sømandsuddannelsen op til drøftelse.

Så meget om uddannelseslovforslaget. Om sønæringslovforslaget dette: for ca. en uge siden havde jeg den ære på mit partis vegne at være ordfører vedrørende en lovgivning, som var fremsat af den ærede handelsminister på regeringens vegne, om kreditformidling, som indebærer mulighed for en restriktiv og en selektiv kreditpolitik. Jeg udtrykte min forundring over, at dette kunne være liberal politik.

I relation til sønæringslovforslaget, som vi nu har til behandling, vil jeg gentage denne min forundring over, hvad en liberal regering kan gøre, for det er jo rigtigt, som hr. Erling Jensen sagde, at de lovforslag, der her foreligger, stort set er identiske med lovforslag, som forelå klart udarbejdet af den socialdemokratiske regering.

Stort set er lovforslagene udmærkede, men der er i sønæringslovforslaget, sådan som det foreligger nu, tre bestemmelser, nemlig §§ 19, 20 og 25, hvor man indskrænker rederiernes adgang til at tage det mandskab, som det måtte være muligt at få fat på, i tilfælde af ledige pladser om bord. Det er rigtigt, at det er indskrænket til visse områder, men det er ejendommeligt, at det for en liberal regering synes at være en opgave at lave restriktioner for et erhverv som skibsfarten, der i den grad er selvhjulpent og i den grad har betydning for den danske valuta-indtjening, og som kæmper i skarp international konkurrence mod lande, som ikke har tilsvarende restriktive bestemmelser.

I praksis ved enhver, der har med rederiering at gøre, at den omstændighed, at man ikke frit kan vælge mellem de folk, det måtte være muligt at få fat på i en havn, kan betyde forsinkelser, som kan blive skæbnesvangre, ikke alene på grund af den tid, der rent faktisk medgår, men også for den beskæftigelse, som det pågældende skib dermed måtte gå glip af, fordi medkontrahtenten i et certeparti simpelt hen har ret til at